

Anvendelsesområdet for punkt B.8 i de vejledende regler for god presseskik

16. juni 2016

Indledning

Formålet med dette notat er at give supplerende oplysninger om det forudsatte anvendelsesområde for punkt B.8 i de vejledende regler for god presseskik:

”Meddelelser offentliggjort i digitale medier vil ofte være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.”

Punktet blev indsat ved justeringen af de vejledende regler for god presseskik i 2013 på baggrund af indgående drøftelser i et udvalg nedsat af Dansk Journalistforbund og Danske Medier.

Pressenævnet har siden justeringen af de vejledende regler for god presseskik afsagt et halvt hundrede kendelser, der vedrører punkt B.8, og for hovedpartens vedkommende har kendelserne fået et udfald, som svarer til det af udvalget forudsatte ved tilblivelsen af B.8. Særligt én kendelse har imidlertid fået et markant andet udfald end det tiltænkte. Derfor har Danske Medier, Dansk Journalistforbund, DR og TV 2|Danmark fundet det relevant at bidrage med yderligere oplysninger om det tiltænkte anvendelsesområde for B.8. Det er afsendernes håb, at disse supplerende oplysninger kan bidrage til, at Pressenævnet også i sager om B.8 træffer afgørelser, som både klagere og medier forstår og finder rimelige.

Året efter vedtagelsen af de justerede vejledende regler for god presseskik traf EU-Domstolen afgørelse i en præjudiciel forelæggelse om fortolkning af EU's databeskyttelsesdirektiv i en sag anlagt af en spansk statsborger mod Google.¹ Sagen vedrørte spørgsmålet om en enkeltpersons ret til at forlange, at søgemaskiner som fx Google fjerner visse søgeresultater, der indeholder personens navn.

EU-Domstolens *juridiske* vurdering er ikke umiddelbart relevant for Pressenævnets *presseetiske* vurdering af klagesager. Men eftersom Domstolens afgørelse siden 2014 har tvunget Google til at tage stilling til tusindvis af anmodninger om fjernelse af henvisninger til indhold, hvor individets ”ret til at blive glemt” i hver enkelt sag skal afvejes over for ytrings- og informationsfriheden, kan Google's håndtering af disse sager alligevel have en vis interesse – også i presseetisk sammenhæng. Der henvises til rapporten fra Google's Advisory

---

¹ EU-Domstolens dom af 13. maj 2014 i sag C-131/12, Google Spanien og Google Inc. mod det spanske datatilsyn og Mario Costeja González, se <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30d53e1ff2869dco49e9baf8a255bo0boa20.e34KaxiLc3qMb40RchoSaxuTa3ro?text=&docid=152065&pageIndex=0&doclang=D&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=202524>

Council om retten til at blive glemt, herunder særligt afsnit 4 om kriterier for vurderingen af ønsker om fjernelse af søgeresultater.²

I det følgende redegøres indledningsvist for baggrunden for indsættelsen af punkt B.8 i de vejledende regler for god presseskik (afsnit 1). Dernæst beskrives de fortolkningsbidrag, som branchen hidtil har givet Pressenævnet (afsnit 2). Herefter foretages en ikke udtømmende opregning af kriterier, der taler for eller imod fjernelse af oplysninger (afsnit 3). Endelig gives nogle eksempler fra mediernes praktiske håndtering af henvendelser vedrørende B.8 og et indtryk af mængden af sådanne henvendelser til redaktionerne (afsnit 4).

1. Baggrund for punkt B.8 i de vejledende regler for god presseskik

En af de første opgaver, som udvalget nedsat af Dansk Journalistforbund og Danske Medier tog fat på, var at identificere de dele af de vejledende regler for god presseskik, der var utidssvarende eller mangelfulde set i lyset af den digitale udvikling i medierne og den måde, hvorpå medieforbruget havde udviklet sig siden formuleringen af de gældende regler i 1990. Der var i udvalget enighed om, at der ikke burde foretages en decideret nyaffattelse af reglerne, som langt hen ad vejen fungerede tilfredsstillende og udgjorde et solidt og ansvarligt etisk grundlag for mediernes arbejde, men at reglerne alene skulle justeres, hvor der var et begrundet behov for det. Det skyldtes ikke mindst ønsket om at sikre den videst mulige grad af kontinuitet i Pressenævnets praksis, idet udvalget konstaterede, at nævnet med succes havde anvendt de hidtil gældende regler både på nye journalistiske metoder som fx skjult kamera og på nye medietyper som internetmedier. Justeringen af de vejledende regler havde derfor i vidt omfang til formål at kodificere nævnets praksis fx vedrørende anvendelsen af skjult kamera og at give yderligere vejledning til Pressenævnet vedrørende de presseetiske regler, som var særligt udfordrede af den digitale medieudvikling.

Et emne, der gav anledning til særlige overvejelser, var, hvorledes henvendelser fra borgere om fjernelse af gamle oplysninger fra digitale medier kunne og burde håndteres. Redaktørmedlemmerne af udvalget berettede om henvendelser fra folk, der tidligere havde bidraget med oplysninger i artikler eller udsendelser, men som nu ønskede at få fjernet disse. Ofte var der tale om oplysninger om misbrug, sygdomme eller andet, som blev oplevet som stigmatiserende eller på anden måde problematiske for de medvirkende på et senere stadium i de pågældendes liv, fx i forbindelse med jobsøgning. I de fleste tilfælde kom henvendelserne som en direkte følge af de nye, langt mere effektive muligheder for via søgemaskiner at finde indhold om navngivne personer på internettet.

Henvendelserne satte redaktørerne i et vanskeligt dilemma; på den ene side ønskede de på ingen måde at redigere medierne med tilbagevirkende kraft og dermed begå en form for ”historieforfalskning”, som også ville forringe mediernes værdi som historisk kildemateriale. Men på den anden side havde redaktørerne i de konkrete tilfælde ofte både forståelse og sympati for enkeltpersonernes ønske om fjernelse af oplysninger, som helt åbenbart gav anledning til problemer for de pågældende.

---

² The Advisory Council to Google on the Right to be Forgotten, 6. februar 2015, se <https://drive.google.com/a/google.com/file/d/OB1UgZshetMd4cEI3SjlvVohNbDA/view?pref=2&pli=1>

Der var i udvalget enighed om at indsætte et punkt i de vejledende regler for god presseskik, der kunne bistå redaktørerne i deres håndtering af dette praktiske problem, der udsprang af digitaliseringen og anvendelsen af søgemaskiner, selv om den oprindelige publicering i disse tilfælde ikke havde været i strid med god presseskik.

Udvalget var meget opmærksom på, at en ny regel ikke skulle kunne misbruges af *juridiske personer* til at undertrykke kritisk journalistik, dårlige anmeldelser eller lignende. Udvalget havde – som allerede beskrevet – også en klar opfattelse af de typetilfælde, hvor en redaktør burde overveje at imødekomme *fysiske personers* ønsker om fjernelse af gamle oplysninger, men ønskede dog ikke at komme med for vidtgående anvisninger eller redigeringskrav.

Afsenderne af dette notat må imidlertid efter Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00880 erkende, at det ikke i tilstrækkeligt omfang er lykkedes at formidle udvalgets forestillinger om, hvornår ønsker om fjernelse af oplysninger bør imødekommes eller afvises. Beskrivelsen heraf i det materiale, som Dansk Journalistforbund og Danske Medier udsendte sammen med de justerede vejledende regler for god presseskik i maj 2013, har været for summarisk og for fokuseret på de klare eksempler på imødekommelse eller afvisning, mens der ikke er givet særlig vejledning til afgørelsen af de vanskeligere gråzone-tilfælde. Det skal dog samtidig bemærkes, at det ikke har været hensigten, at der generelt kan slutes modsætningsvis fra bemærkningerne i materialet til de enkelte bestemmelser, herunder B.8. Det samme gælder for dette notat.

2. Branchens fortolkningsbidrag

Notat af 8. marts 2013

Dansk Journalistforbunds og Danske Mediers udvalg vedrørende de vejledende regler for god presseskik udarbejdede forud for den endelige vedtagelse af de justerede regler i maj 2013 et notat, der indeholdt 1) en beskrivelse af baggrunden for ændringerne, 2) en sammenstilling af de dagældende og de foreslåede nye vejledende regler for god presseskik samt 3) en kommenteret udgave af ændringerne, der forklarede og uddybede de foreslåede ændringer. Notatet, der blev offentliggjort 8. marts 2013, er vedlagt.

Baggrunden for det nye punkt B.8 og udvalgets forudsætninger om den praktiske anvendelse af reglen er beskrevet i notatet på side 13-14.

Notatet blev sendt til Pressenævnet ved email af 8. marts 2013 sammen med et kompendium af 6. marts 2013, der beskrev samtlige de ændringer, som udvalget foreslog, og kopi af en kronik om modernisering af pressens etiske grundlag, der blev bragt i Morgenavisen Jyllands-Posten 8. marts 2013.

Notatet blev genfremsendt til Pressenævnet ved brev af 22. maj 2013 sammen med de nu vedtagne justerede vejledende regler for god presseskik. Notatet af 8. marts 2013 udgør således det hidtil eneste officielle fortolkningsbidrag til reglerne, herunder det nye punkt B.8. Det er afsenderens ønske, at nærværende notat supplerer notatet af 8. marts 2013 for så vidt angår fortolkningen af B.8.

Guide til de presseetiske regler

Som led i Dansk Journalistforbunds og Danske Mediers oplysning om de nye vejledende regler for god presseskik til branchen, til offentligheden og til politikerne blev der udarbejdet en folder – ”Guide presseetiske regler”, som både i form og indhold skulle bidrage til, at en bredere kreds blev bekendt med de vejledende regler for god presseskik og muligheden for at klage til Pressenævnet over mediernes indhold og handlemåde. Guiden var resultatet af en journalists gennemskrivning af et manuskript udarbejdet af jurister fra Danske Medier og Dansk Journalistforbund og havde karakter af en ”folkeoplysningsfolder”, der blandt andet blev udsendt til folkebibliotekerne, folkeoplysningsforbundene, journalistuddannelserne, Folketinget samt landets regioner og kommuner. Det var derimod *ikke* intentionen, at folderen skulle indgå som et egentligt fortolkningsbidrag i forbindelse med Pressenævnets afgørelse af konkrete klager, sådan som det er sket i flere af nævnets kendelser.

Punkt B.8 er omtalt i folderen på side 12-13.

3. Kriterier, der taler for eller imod fjernelse af oplysninger

Det er som allerede anført hensigten med nærværende notat at give supplerende oplysninger om det forudsatte anvendelsesområde for punkt B.8 i de vejledende regler for god presseskik. Nedenfor opregnes en række kriterier, der kan tale for eller imod fjernelse af oplysninger, men det er selvsagt umuligt at anvise, hvorledes enhver anmodning til redaktionerne om fjernelse af oplysninger bør håndteres, og opregningen er derfor heller ikke udtømmende. Dertil kommer, at Pressenævnet under alle omstændigheder er uafhængigt – også i sin bedømmelse af, hvad der er ”god presseskik” i forhold til punkt B.8.

Ved opregningen af kriterier er det naturligt at tage udgangspunkt i ordlyden af punkt B.8.

Objektive kriterier

Det er ifølge B.8 et vilkår for anvendelsen af punktet, at der er tale om meddelelser, der er offentliggjort i *digitale medier* og som fortsat er tilgængelige dér. B.8 er dermed kun anvendelig i forhold til digitale medier, som er omfattet af medieansvarslovens § 1, nr. 3. I praksis kan tilføjes, at disse medier skal være anmeldt til Pressenævnet efter lovens § 8, stk. 1, da nævnet ellers mangler kompetence til at behandle klager over de pågældende medier.

Det fremgår endvidere, at meddelelserne skal indeholde *følsomme* eller *private* oplysninger. Heraf kan udledes, at B.8 normalt kun bør kunne påberåbes af fysiske personer, ikke af juridiske personer, fx institutioner, organisationer eller erhvervsvirksomheder.

Dertil kommer, at en anmodning om fjernelse af oplysninger skal rettes til *mediet*, hvilket forhindrer Pressenævnet i at træffe afgørelse i en sag, hvor klagers ønske om fjernelse af oplysninger ikke forinden er blevet forelagt – og afvist af – redaktøren.

Endelig indgår det i B.8, at det faktisk er *muligt* at fjerne oplysningerne. Deri ligger ikke kun, at det skal være muligt at fjerne oplysningerne fra det pågældende digitale medie, men også

at fjernelsen fra dette medie i praksis hindrer tilgængeligheden af oplysningerne. Dette vil fx ikke være tilfældet, hvis de pågældende oplysninger alligevel er så velkendte eller omtalt så mange andre steder, at mediets fjernelse er uden reel betydning.

Subjektive kriterier

Det fremgår af B.8, at tilgængeligheden af *følsomme* eller *private* oplysninger *kan* hindres, i det omfang det er *muligt* og *skønnes rimeligt*.

Det må afgøres konkret, om der er tale om følsomme eller private oplysninger. Sådanne oplysninger kan fx vedrøre en persons alkohol- eller stofmisbrug, fysiske eller psykiske lidelser og kriminelle eller andre dadelværdige forhold. Oplysninger om en persons mere særprægede seksuelle orientering eller seksuelle præferencer kan efter omstændighederne også være omfattet, mens det formentlig vil have formodningen mod sig, hvis der er tale om helt almindeligt forekommende forhold, som fx vedkommendes erklærede homoseksualitet.

Hvorvidt det er rimeligt at fjerne oplysninger afhænger af en række forhold, hvoraf nogle af de væsentligste er,

- om personen har en offentlig rolle i samfundet; dette gælder helt åbenbart for politikere (såvel medlemmer af Folketinget, toneangivende medlemmer af de politiske partier og kommunalpolitikere) og højerestående embedsmænd og ledere i offentligt ejede virksomheder, men det gælder også fx indflydelsesrige bestyrelsesmedlemmer og ledere i private organisationer og virksomheder, fremtrædende advokater, revisorer, læger, sportsudøvere, kunstnere, meningsdannere eller andre, der (ofte) står frem og deltager i den offentlige debat eller i øvrigt har en væsentlig position i offentligheden.

At en person har en offentlig rolle betyder ikke i sig selv, at vedkommende aldrig vil kunne anmode om at få fjernet oplysninger. Hvis der er tale om oplysninger, der ingen relevans har for vedkommendes offentlige rolle, kan fjernelse komme på tale, men dette kan være en vanskeligt at vurdere, fx hvor et i øvrigt privat forhold afslører personens dobbeltmoral i forhold til vedkommendes offentlige rolle. Nyfidenhed bør i den forbindelse ikke forveksles med offentlig interesse.

- om der er tale om gamle eller nyere oplysninger; som udgangspunkt må ældre oplysninger være mindre relevante og dermed lettere at forlange fjernet end nyere oplysninger. Selv meget gamle oplysninger kan dog være relevante for offentligheden at have adgang til, såfremt der er tale om forhold af væsentlig offentlig interesse, fx en dadelværdig handling foretaget af en person, der er afhængig af omverdenens tillid i sit virke.

Det kan efter omstændighederne have betydning, at de oplysninger, som ønskes fjernet, er fremkommet inden udbredelsen af digitale medier, såfremt det fx har været afgørende for personens deltagelse i mediedækningen, at vedkommende udtalte sig til et medie, der blev opfattet som kortlivet, fx et dagblad.

- om oplysningerne, der ønskes fjernet, stammer fra personen selv eller om andre har fremdraget de pågældende forhold.

Her må det tillægges vægt, at personer må stå inde for deres egne udtalelser m.v. Dette gælder for enhver, men desto mere for personer, der fx er vant til offentlighedens søgelys eller er medievanter. Der kan i hvert tilfælde ikke indrømmes en generel ”fortrydelsesret” vedrørende uheldige eller på anden måde uønskede kommentarer til medierne.

Tilsvarende må der generelt stilles strengere krav til fjernelse af oplysninger fra et debatindlæg, som en person selv har formuleret end til fjernelse af oplysninger fra en artikel eller udsendelse, der citerer oplysninger fra et interview, som personen ikke har haft lejlighed til at forberede sig på.

- om oplysningerne vedrører forhold af mere eller mindre alvorlig karakter.
- om oplysningerne allerede på offentliggørelsestidspunktet trods deres rigtighed var i strid med de presseetiske regler, men ikke blev imødegået inden for klagefristen på 12 uger (tidligere 4 uger).

4. Eksempler fra medierne og hyppigheden af henvendelser om fjernelse af oplysninger

Eksempler på faktiske sager

Redaktionerne behandler en lang række henvendelser med ønske om fjernelse af oplysninger. Mange af disse kommer ikke til Pressenævnets kundskab, enten fordi de imødekommes af medierne, eller fordi de afvises med begrundelser, som accepteres af de berørte personer. Afsenderne af dette notat har bedt en række redaktører bidrage med eksempler på faktiske sager vedrørende B.8, der i højere grad har givet anledning til tvivl end de eksempler, som indgik i det under afsnit 2 omtalte notat af 8. marts 2013:

Fyens.dk:

Fyens Stiftstidende har oplyst, at avisen aldrig sletter artikler fra fyens.dk, men at man gerne hjælper med at afindeksere, hvis artiklen er mere end fem år gammel, hvis personen, der henvender sig, er omtalt i artiklen og artiklen har personlig karakter, samt hvis der er tale om ikke-offentlige personer.

Eksempel 1:

”En person henvender sig til os, fordi vi har skrevet, at han lejede lokaler ud til en hashklub. Han er religiøst overhoved og vil gerne have artiklen fjernet, da han fremstår med navn. Artiklen er på det tidspunkt mindre end fem år gammel. Vi afindekserer ikke, fordi indholdet i artiklen er korrekt – og dokumenteret i byret og landsret – og fordi vi desuden vurderer, at det fortsat har offentlighedens interesse på grund af personen i centrum.”

Eksempel 2:

”En ung kvinde henvender sig til os, da hun føler sig fejlciteret og udstillet i en artikel, vi har

på Fyens.dk den dag. Artiklen handler om studerende, der ikke vil bo i Odense. I artiklen har kvinden kaldt byen lille – og fortalt, at hun ikke vil undvære cafe-liv osv. i København. Artiklen vækker harme blandt læserne – og kvinden føler pludselig, at hun står midt i en shitstorm. Hun insisterer derfor på at få artiklen fjernet. Vi fjerner ikke artiklen. Der er ikke tvivl om, at kvinden har sagt ja til at være med. Vi går dog i dialog med hende, får udspecificeret hvilke fejl, der er tale om og retter til i artiklen.”

Lokalavisen.dk:

Politikens Lokalaviser har oplyst, at lokalaviserne generelt efterkommer henvendelser vedrørende B.8, dog efter individuel vurdering af den enkelte henvendelse.

Eksempel 3:

”En mand fra lokalområdet, der på et tidspunkt for 7-8 år siden var sigtet for underslæb, men ikke blev dømt, fordi sagen blev droppet, kontaktede os og ville have de gamle artikler slettet. Han var nervøs for, at folk i lokalområdet kunne gå ind og google dem nu, hvor han var ved at starte ny virksomhed op. Vi sagde nej og argumenterede med, at hvis folk søgte på hans navn, så ville de også finde den artikel, hvor der stod om udfaldet af sagen.”

Eksempel 4:

”En kvinde kontakter os for at få os til at slette en artikel om hende, fordi hun nu ”levede et andet liv”. Det viste sig, at vi i sin tid havde skrevet om hende, da hun startede op som alternativ behandler. Hun kunne ikke give nogen god forklaring på, hvorfor det kunne være problematisk for hende, at der eksisterede en gammel artikel om det, så vi afslog.”

Nordjyske.dk:

Nordjyske Medier har oplyst, at ønsker om at få fjernet eller anonymiseret artikler spænder fra at få fjernet et bryllupsbillede, da parterne i mellemtiden er blevet skilt, over ønske om at få fjernet debatindlæg og få anonymiseret udtalelser, da personen har skiftet job, til den mest hyppige: ønske om at få afindeksret/anonymiseret omtale af kriminelle forhold.

Eksempel 5:

En mand henvendte sig vedrørende en artikel fra 2011, hvori det blev omtalt, at han havde fået ni års fængsel for narkosmugling og salg. I dag er han løsladt og finder, at omtale af hans narkodom og tilknytning til HA besværliggør jobsøgning, ligesom han i dag ønsker at lægge afstand til HA.

Der er intet faktuelgt galt med artiklen, hvorfor Nordjyske ikke mener, at der er belæg for at anonymisere eller afindeksere den pågældende artikel med baggrund i, at vedkommende er dømt for grov, rockerrelateret kriminalitet, hvilket også afspejles i omtalen af dommen.

I argumentationen for afslag indgår, at han har mulighed for at henvende sig til Google med ønske om at hindre, at sagen kan søges frem på hans navn. Artiklen vil fortsat kunne fremsøges i Nordjyske Stiftstidendes elektroniske arkiv og på nordjyske.dk (og på korrekt gengivet rubrik hos Google).

Eksempel 6:

En far henvendte sig på vegne af sin søn og ville gerne have afindeksret/anonymiseret en artikel fra 2006, hvoraf det fremgår, at den dengang 22-årige søn blev idømt to et halvt års fængsel for salg af kokain. Begrundelsen var også her, at forholdet er gammelt og straffen afsonet, og at dommen kan skabe problemer i forbindelse med jobsøgning.

Nordjyske Medier afviste at afindeksere/anonymisere med baggrund i, at artiklen er faktisk korrekt, og at der er tale om et alvorligt forhold, hvor en person har solgt hårde stoffer over en længere periode. Også her er straffens længde udslagsgivende for at nævne navn på den dømte.

Klager blev henvist til Google for at undersøge muligheden for at få fjernet artikelsøgning på navn. (Efterfølgende har Nordjyske Medier konstateret, at Google har efterkommet klagers ønske, så artiklen i dag ikke kan fremsøges på navn, men udelukkende på korrekt gengivet rubrik.)

Nordjyske Medier forklarer om eksempel 5 og 6: ”Fælles for begge sager er, at vi indgående har diskuteret den problemstilling, at navne i sådanne sager vil kunne lede til viden om personers strafbare forhold også når deres offentlige straffeattest i andre sammenhænge er ren igen. Vi medier kommer dermed i en position, hvor vi kan siges at fungere som offentlige gabestokke langt ud over den straf, samfundet pålægger. Man kunne derfor argumentere for, at artikler burde anonymiseres efter en angiven tidsperiode, som fulgte straffeattesten. En beslutning, der dog ville ændre radikalt på mediernes troværdighed og historiske værdi, når historien omskrives løbende.

Det afgørende for at nævne navn på dømte er truffet på grundlag af straffens længde, den dømtes position og i hvilken forbindelse, det kriminelle forhold er begået. Forholdet bliver ikke fremdraget i andre omtaler af personen, med mindre der er en direkte sammenhæng.

Vi gør som mediehus intet for, at vore artikler kan søges på navn hos Google, og ovenstående eksempel viser, at en EU-dom fra 2014 i dette tilfælde efterleves, idet sagen om den dengang 22-åriges dom ikke længere kan søges på hans navn alene.

Nordjyske Mediers holdning er derfor fortsat, at vi kun retter og præciserer i artikler, når der er faktuelle fejl. En undtagelse kan være, at vi bliver gjort opmærksom på sager, hvor vi vurderer, at vi i dag ikke ville nævne navn. I disse enkelttilfælde vil det fremgå tydeligt af arkivartiklen, at navnet er fjernet.

Samtidig fører henvendelserne til en løbende diskussion og påpasselighed med, hvornår der nævnes navne i fx kriminalsager ud fra netop bevidstheden om, at materialet er let tilgængeligt i mange år fremover.”

Eksempel 7:

En psykiater bad om at få fjernet en artikel fra 2012 fra Nordjyskes avisarkiv og nordjyske.dk. Artiklen omhandler en sag om overmedicinering og nævner, at psykiateren blev fritaget for tjeneste med øjeblikkelig virkning. Samtidig blev han frataget retten til at have med patienter at gøre i to år. Artiklen er en af flere artikler, der i denne periode blev bragt om den kontroversielle psykiater i mange medier.

Psykiateren ønskede artiklen fjernet med henvisning til, at omtalen skader hans omdømme og skaber unødigt utryghed blandt patienter, pårørende og samarbejdspartnere. Samtidig mente han, at oplysningerne er uaktuelle og offentliggørelsen af artiklens indhold er højst usædvanligt. Det fremførtes også, at han har fået oplysningerne fjernet fra Region Hovedstadens Psykiatris hjemmeside.

Nordjyske Medier afviste at fjerne eller anonymisere den pågældende artikel, da det er faktisk korrekt, at klager blev fritaget for tjeneste, og det er en relevant oplysning, at en lægefaglig person har været frakendt retten til at praktisere inden for sit fag.

I en kommentar til eksempel 7 anfører Nordjyske Medier: ”Burde vi have efterkommet klagers ønske om at få fjernet fortidens spor? Det er rigtigt, at han på klagetidspunktet var i sin gode ret til igen at lade sig ansætte som praktiserende psykiater og dermed var fri af de sanktioner, Styrelsen for Patientsikkerhed havde pålagt ham.

Vi har efterfølgende kunnet konstatere, at psykiateren ønskede at fjerne oplysninger, fordi han i 2014, parallelt med henvendelsen om at få fjernet omtalte artikel, begyndte i job som overlæge i Slagelse. I 2015 var han atter i søgelyset. Ifølge Dagens Medicin blev han igen mistænkt for overmedicinering, et svensk tilsyn rettede alvorlig kritik mod ham, og i 2016 greb Styrelsen for Patientsikkerhed ind og forhindrede endnu en gang vedkommende i at arbejde som psykiater i minimum to år.

En nyligt foretaget Google-søgning viser, at klager enten ikke, som vi opfordrede ham til, er gået videre til Google med sit krav om at blive glemt – eller at Google har vurderet anderledes i denne sag og ikke har efterkommet klagers ønske. Artikler om emnet kan fortsat søges på psykiaterens navn.”

Eksempel 8:

I marts 2015 henvender L.A. sig vedrørende en omtale af en julefrokost i et ålborgensisk advokatfirma i 2011, hvor hun på daværende tidspunkt var ansat som advokatsekretær. En firmafest endte i håndgemæng og hærværk forårsaget af L.A.'s daværende kæreste og hans kammerat, der mødte berusede op til festen og kom i klammeri med en ansat.

Rystet over episoden blev L.A. hjemme den følgende mandag. Hun bliver oplyst om, at udeblivelse fra arbejde uden at være syg er bortvisningsgrund og firmaet inviterer L.A. til møde samme dag om sagen. Da hun sender afbud til dette, bliver en bortvisning effektueret. Sagen ender via HK i retten, hvor advokatfirmaet får medhold i, at bortvisningen var i orden.

Begge forhold er omtalt i Nordjyske.

I 2015 er L.A. ikke længere kæreste med den pågældende mand og sidder i ny stilling i andet firma. Hun finder det belastende, at man på navn kan google den lidt pinlige og akavede sag, som er forsynet med flere fotos. L.A. beder Nordjyske afindeksere artiklerne.

Efter at have gennemgået sagen efterkommes ønsket i forhold til to artikler, hvor L.A. optræder med foto. Baggrunden for dette er:

- L.A. er med i en sag, der er interessant på grund af indholdet men ikke mindst på grund af den kulørte forestilling, hvor ex-kæreste og advokater kommer i klammeri.

- L.A. medvirker ikke direkte i interviews – kun gennem sin fagforenings udtalelser.
- Fotos er af en karakter, der ikke beriger historien og som ikke ville være blevet bragt i samme form i dag.
- Hensyn til L.A. der var ung (22 år) på tidspunktet og ikke direkte involveret i voldssagen, vejer tungt i beslutningen om at afindeksere artiklerne.

JV.dk:

JydskeVestkysten har oplyst, at ”hvis det er personer med et offentligt ansvar eller en offentlig rolle, er vi som udgangspunkt helt afvisende. Er det personer uden disse karakteristika, overvejer vi, men der skal meget gode argumenter til, før vi sletter eller anonymiserer. Vi betragter vores job som løbende skrivning af danmarkshistorien, og den kan man ikke sådan lige ændre på.”

Eksempel 9:

En kvinde bad avisen slette en artikel fra 2013 fra avisens hjemmeside eller i det mindste fra Googles søgeresultater. Artiklen omhandlede Kolding Kommunes vielse af kvinden og hendes partner på Kolding Fjord, selvom kommunen ikke havde myndighedskompetence på vandet. Tre par havde derfor fået besked på at gifte sig igen, såfremt de ønskede juridisk gyldige vielsesattester. Kvinden fandt, at avisen havde bragt ”ret private billeder og oplysninger” af hende og hendes kone, som hun ikke var interesseret i skulle dukke op i forbindelse med en jobsøgning.

JydskeVestkysten afviste kvindens ønske med følgende begrundelse: ”Der er i hvert fald tre grunde til, at jeg må sige nej til dit ønske:

1. I må have været helt afklarede med offentligheden omkring jeres bryllup. I har ladet os komme indenfor, og jeg kan se på billederne, at I også har tilladt en tv-station at være til stede.
2. Der er i mine øjne ikke noget agtelsesnedsættende i at indgå et lesbisk ægteskab, og du har ikke påvist, at mulige arbejdsgivere med det modsatte synspunkt besværliggør din jobsøgning.
3. I er faktisk en del af en væsentlig problemstilling, som involverer en offentlig instans. Kolding Kommune har forestået vielser uden juridisk gyldighed og må gøre dem om. Derfor skal historien bevares for eftertiden.”

K.dk:

Fra Kristeligt Dagblad er modtaget to eksempler på sager, hvor anmodninger om fjernelse af oplysninger er blevet imødekommet.

Eksempel 10:

”Et ægtepar hævder at have problemer på arbejdsmarkedet, fordi man kan google deres navn og finde en artikel på k.dk, hvor en slægtning med samme usædvanlige efternavn optræder. Denne slægtning har været straffet. Hans rolle i pågældende artikel er ubetydelig, og der går intet tabt ved artiklen ved at vi anonymiserer pågældende slægtning – altså fjerner hans navn fra artiklen, men i øvrigt lader artiklen blive på k.dk i søgbar tilstand.”

Eksempel 11:

En 22-årig kvinde lod sig i 2008 interviewe om selvskaide. Hun anmoder i juni 2016 om at få artiklen fjernet, da hun mener, at den kan påvirke hendes nuværende og fremtidige erhvervsmuligheder negativt.

Kristeligt Dagblad krænkede ikke kvinden ved den oprindelige artikel, men retrospektivt finder avisen, at det skal komme hende til gode, at der i en sag, hvor psykisk ustabilitet spiller en rolle, kan være tvivl om, hvorvidt kilden faktisk har været klar over konsekvenserne i forhold til sin fremtid, da hun i sin tid velvilligt udtalte sig til avisen. Kristeligt Dagblad imødekom derfor kvindens ønske og afindekserede artiklen.

JP.dk:

Morgenavisen Jyllands-Postens ansvarshavende chefredaktør har om sin praksis oplyst: ”Vi har typisk imødekommet anmodninger fra folk, som har hjulpet os ved at stille op som cases i vore reportager. Der er ofte tale om følsomme emner, som de ikke bryder sig om at blive konfronteret med mange år efter, når potentielle arbejdsgivere googler dem. Det kan typisk dreje sig om sygdomsforløb, omsorgssvigt, samkvemssager og den slags.

Anmodninger om at få fjernet læserbreve og debatindlæg med henvisning til, at man siden har skiftet mening, er konsekvent blevet afvist.

De vanskeligste overvejelser handler om folk, som i deres ungdom er dømt for kriminalitet eller på anden måde har begået dumheder, som de finder det urimeligt at skulle trækkes med hele livet. Her har jeg i flere tilfælde imødekommet ønsket om afindeksering, for eksempel når det drejer sig om 20 år gamle værtshusslagsmål og den slags.”

Jyllands-Posten har aldrig fjernet artikler eller anonymiseret dem, kun afindekseret, og det har folk stillet sig tilfreds med.

Der henvises i øvrigt til en undersøgelse af udvalgte mediers håndtering af kilders krav om fjernelse af oplysninger, der blev foretaget af fagbladet Journalisten efter Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00880.³

Hyppighed af henvendelser

Det har ikke været muligt at indhente oplysninger om det samlede antal henvendelser til medierne om fjernelse af gamle oplysninger, men til illustration kan følgende tilbagemeldinger fra en række medier om omfanget af henvendelser og udfaldet heraf nævnes:

---

³ Se artiklen ”Sådan tackler medierne kilders krav om at blive glemt på nettet” af 4. februar 2016: <http://journalisten.dk/saadan-tackler-medierne-kilders-krav-om-blive-glemt-paa-nettet>

Fyens.dk:

Fyens Stiftstidende modtager 2-3 henvendelser om ugen og efterkommer størstedelen, formentlig omkring to ud af tre, hvoraf langt de fleste sager er i ”petitesse-afdelingen”.

Lokalavisen.dk:

Politikens Lokalaviser har modtaget 60-70 henvendelser i alt vedrørende B.8 og efterkommer ni ud af ti af disse.

Nordjyske.dk:

Nordjyske Medier oplever en kraftig stigning i antallet af henvendelser og har i det seneste år modtaget i gennemsnit 3-5 henvendelser om måneden.

JV.dk:

JydskeVestkysten modtager knap én henvendelse pr. måned.

BT.dk:

Dagbladet BT modtager omkring ti henvendelser pr. år.

Seoghoer.dk & billedbladet.dk:

Aller Media har oplevet ganske få sager om afindeksering.

K.dk:

Kristeligt Dagblad har cirka én sag om ugen. Der har været en voldsom stigning inden for det seneste års tid. Kristeligt Dagblad efterkommer omtrent halvdelen af anmodningerne.

JP.dk:

Morgenavisen Jyllands-Posten vurderer, at avisen har modtaget 15-20 henvendelser om B.8 i alt.